

er ikke blot sådan, at man bruger mere benzin, når man har en høj indkomst, man bruger også biler, som bruger mere benzin, og man kører længere. Så der er en helt klar sammenhæng. Det kan ses i finansredøgørelsen.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Ja, så kunne vi gå ind i en lang diskussion om, hvem det er man i finansredøgørelsen tror har råd til at købe de nye benzinøkonomiske biler, men lad det være.

Jeg vil egentlig godt holde mig til hele diskussionen omkring eksklusivaftaler, for det har jeg stadig væk ikke fået svar på, og nu har jeg to muligheder for at få svar fra fru Elisabeth Arnold. Det, jeg konkret vil bede om, er en radikal definition af det danske ord omgående.

Hr. Anders Samuelsen sagde den 28. maj, det er faktisk ikke flere uger siden, det er kun et par dage siden: »Fagforeninger er moralsk forpligtede til at respektere deres medlemmers ønsker om ikke at støtte noget parti. Jeg synes, det er forkasteligt og et brud på lovens ånd, og hvis ikke, det sker, vil jeg se dem ændre attitude omgående. Hjælper det ikke, må man forbyde de eksklusivaftaler, der tvinger visse lønmodtagere ind i bestemte fagforeninger.«

Hvad er den radikale definition af ordet omgående?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

»Omgående« er sådan noget i retning af »hellere i går end i dag«.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Dermed kan jeg konkludere, at vi har radikal tilsagn om at forbyde eksklusivaftaler, da den her udtalelse kom den 28. maj. Det takker jeg mange gange for. Så er der flertal i Folketinget for at forhindre eksklusivaftaler.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Lene Espersen kan i hvert fald regne med, at der er mange redskaber, der kan bruges, og vi har til hensigt at bruge dem, det er muligt at bruge.

Søren Søndergaard (EL):

Lad mig starte med at slå fast, at vi i Enhedslisten ikke så meget som ét sekund er i tvivl om,

at en regering under Anders Fogh Rasmussens ledelse med Peter Brixtofte f.eks. som skatteminister, med Peter Hansen-Nord som energiminister, med Pia Kjærsgaard og Søren Krarup som henholdsvis flygtningeminister og kirkeminister på alle punkter uden undtagelse ville være værre end den nuværende regering. Det er vi ikke i tvivl om, men vi synes bare ikke, det er nok.

Vi synes ikke, det er nok, at en ravnensort regering ville have været endnu værre. Det burde simpelt hen være for lille en ambition, og målt med den alen må vi sige, at den nuværende regering ikke har udnyttet de muligheder, der også parlamentarisk har været for at fremme en økologisk og solidarisk politik til gavn for dem, der har det svært, og til gavn for samfundet som helhed.

Det er også baggrunden for Enhedslistens placering i det politiske billede. Vi er i dag i opposition til Venstre, både til partiet Venstre og dets liberalistiske tilbedelse af markedet, og vi er en venstreopposition til den nuværende regering, som efter vores mening i alt for stort omfang har givet efter for højrekrafterne.

Et af de helt store problemer er, at uligheden i samfundet er vokset. Mens samfundets generelle rigdom og velstand er steget, har vi også oplevet en stigning i antallet af mennesker, der fører en daglig kamp for bare at overleve, der fører en daglig kamp for at få økonomien til at hænge sammen og give deres børn anstændige opvækstvilkår.

Det er de enlige forsørgere i lavtlønsjob. Det er især kvinder, som må klare det daglige ensidigt gentagne arbejde på smertestillende piller. Det er mennesker, som er henvist til at overleve på kontanthjælp. Det er ældre, som efter et langt liv må leve med kun at komme i bad en gang om ugen, kun at få gjort rent hver fjortende dag og kun at få vasket tøj hver fjerde uge – højst. Og det er hjemløse, der ikke ved, hvor de skal finde læ og varme næste nat.

Alle de grupper genkender ikke beskrivelsen af Danmark som et velfungerende velfærdsland. Og skal der rettes op på det, så kræver det vilje til omfordeling.

Men paradoksalt er det sådan, at de reelle marginalsatser er størst for de lave indkomster. Derfor har Enhedslisten fremlagt et forslag, som giver skattelettelse netop for de lave indkomster.

Generelt er hovedideen i forslaget, at indkomster under 300.000 kr. får skattelettelse, at der er uændret skat til indkomster mellem 300.000 kr.